

גלילי

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת קרח

שמח בחלקו

באוכל. מיליארדים, מטוס פרטי, אבל כל הזמן: "משה רבנו מלך ואני לא".

לעומתה, אשתו של און בן פלת היתה חכמה. "חכמות נשים בנתה ביתה ואיוולת בידיה תהרסנו". אמרה לבעלה: "מה אתה מתעסק עם משה רבנו? אם קרח צודק הוא יהיה מלך, אם משה צודק הוא יהיה מלך - אתה תמיד למטה, מה לך להיכנס למחלוקת?"

השקתה אותו יין, ונתנה לו לישון, עמדה בפתח האוהל עם שערותיה פרועות - אנשי קרח ראו וברחו. הצילה את חייו. אשה חכמה בונה בית, אשה טיפשה הורסת.

זהו מוסר השכל עצום: אדם שלא רוצה להיות רע - שיהיה שמח בחלקו. כשטוב לך בחיים, אתה מחפש שיהיה טוב גם לאחרים. כשרע לך - אתה מחפש שיהיה רע לאחרים. אדם שנכשל באינטרנט או בכל דבר - קדמה לזה בעיה. "אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות" - וההגדרה של רוח שטות זה דיכאון, חוסר סיפוק. כשאדם מעריך את מה שיש לו - אשה, משפחה, חברים, אוכל על השולחן - הוא מלך. תסתפק במה שיש, תתפלל לה' שיתן עוד, אבל אל תלך לעשות מעשים רעים. סוד ההצלחה הטוב ביותר נובע מהטוב הפנימי שיש בנו. כשאדם נכשל באינטרנט או בכל דבר אחר, קדמה לזה בעיה. "אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות" - וההגדרה של רוח שטות זה דיכאון, חוסר סיפוק. כשאדם בדיכאון הוא מחפש טעם, מחפש רגשות. לכן אנשים רצים לעבירות ולמקומות משונים. אותו דבר כשאדם שבע רצון באשתו והאשה מסתפקת בבעלה - מהדברים הפשוטים, מהילדים - אין סיבה שילך בלילות לשטויות.

שבת שלום ומבורך!

שתי פרשיות קודם, מרים הנביאה דיברה לשון הרע על משה וקיבלה צרעת. שבוע שלם היתה מחוץ למחנה וכל עם ישראל המתין. אחרי זה פרשת המרגלים - חזרו מארץ ישראל, דיברו סרה על ארץ ישראל ועל משה רבנו, וקיבלו מוות נורא ואיום, לשונם נדבקה לטבורם ותולעים אכלו אותם בעודם בחיים. מצפים מכל אדם בר דעת להבין: עם משה רבנו לא מתעסקים! האיש קרוב לבורא עולם ברמה גבוהה מאוד. אל תתעסק איתו, תחפש עניינים אחרים.

מה קרה לקרח? ראשית, היו לו שכנים רעים - דתן ואבירם, שני רשעים שהלשינו על משה לפרעה. "אוי לרשע ואוי לשכנו" - האוהלים של שבת לוי ושבת ראובן היו קרובים. דתן ואבירם כל בוקר אומרים לקרח: "ראית? אתה למטה עם כל הכסף שלך? משה מלך ואתה רק נושא את הארון?"... נכון שזו זכות גדולה לשאת את הארון, אבל לא הספיק לו - כי כל החברה מסביב גרמה לו להרגיש קטן. קרח היה צדיק ובעל רוח הקודש, ראה ברוח הקודש שיצא ממנו שמואל הנביא ששקול כנגד משה ואהרן. אמר: "אם יש לי כזה צאצא, מסתבר שאני משהו מיוחד".

מה מניע את הרע? ריקנות. קרח היה עשיר מופלג - "עשיר כקרח" - שלוש מאות פרדות סוחבות את מפתחות אוצרותיו. אבל בכל זאת רוצה רע. כשאדם ריק ואין לו טעם בחיים, הוא מחפש רגשות. אשתו של קרח החרפה את הדברים: כשטיהרו את הלוויים וגילו את כל שערותיהם, הוא בא הביתה קירח לגמרי. במקום שתגיד "כל הכבוד, איזה יפה אתה", אמרה לו: "תראה איך מבזים אותך!". היא גרמה לו להרגיש אפס. ומה קורה לאדם שהוא ריק? אין לו כלום, אין לו טעם

04

שמירת הלשון
אב לבנו
לעשות שלום בין

02

שאל את הרב
להוסיף מים למצנן
איר בשבת?

10

אומנות האהבה
להיות צודק או
להיות נשוי?

07

לגדל בתכונה
בין אמות-לאינטרס

09

תאיר ארץ
השפעת החברה עליי

11

טסט לבגרות
מחו השטיח של המלך?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

י-ם	ת"א	חיפה ב"ש
19:28*	19:28	19:31
19:28	19:28	19:31
20:19	20:19	20:23
20:20	20:20	20:23
21:15	21:15	21:19
21:18	21:18	21:19

בירושלים: לנוהגים 40 דק 19:08

בית מדרש
מפואר

קליניקה
לטיפול בחיילים
פוסט טראומה
ברוח היהדות

ישיבה לצעירים
ומעון יום לילדים

בית תמחוי
ה"המסעדה"

אולם מרכזי
לשיעורי
הרב כ-1500
מקומות

סלי מזון למשפחות נזקקות

בונים אמפרייה
לכבוד בורא
עולם

קריית
יגאל ליבני
בשטח ענק של 3.2 דונם בבני ברק

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

קניתי כמה בגדים חדשים האם מברכים על כל אחד 'שהחיינו'?

לכתחילה בשעה שמברך על הבגד הראשון יניח שאר הבגדים לפניו ויכוין לפוטרם. ואם שכח ולא כיון, יהרהר הברכה בלבד, אבל אינו רשאי לברך שוב. (ש"ע סי' רכג סעיף ד. מאמר מרדכי שם סק"ה. בן איש חי פרשת ראה אות א. שו"ת מחקרי ארץ ח"ו סי' קב. שו"ת יביע אומר ח"ד או"ח סי' יט. ספר ברכת השיר והשבח עמ' קעב).

האם מותר לי להתייחד עם בנותיה של אשתי מהנישואים הראשונים?

אסור להתייחד עמהן. והוא הדין ההיפך לגבי האשה שלא תתייחד עם בניו של בעלה מהנישואין הקודמים. (ע' שו"ת ציץ אליעזר ח"ו סי' מ פרק כא שכתב להתיר היחוד בבן או בת מאומצים מכמה טעמים ע"ש. אבל להלכה יש להחמיר, וכ"כ בשו"ת שבט הלוי ח"ו סי' קצו. ובשו"ת תשובות והנהגות ח"א סי' תשעז).

מצנן המפזר אויר וע"י שמניחים מים או קרח במגירה המיוחדת לכך האויר נעשה קר יותר האם מותר לעשות כן בשבת?

מותר לעשות כן. [ישנם כמה סוגי מצננים ונפרטם: א. מניחים מים במגירה המיוחדת לכך ומפזר המים בטיפות קטנות מאוד. ב. מניחים קרח במגירה המיוחדת והוא מקרר האוויר היוצא. ובשניהם יש להתיר ע"פ המבואר בספר שמירת שבת כהלכתה ח"א פרק יג סעיף מא. ילקו"י שבת ב עמ' תל. שו"ת אור לציון ח"ב פרק מא סעיף ו. והארכנו בזה בשו"ת הוראה למעשה ח"א שיראה אור בקרוב בעז"ה).

האם נכון לבצוע על הפת קודם הברכה או לאחר הברכה?

אם הלחם הוא רך ונחתך בקלות יבצע אחר הברכה קודם האכילה. אבל בלחם קשה ונחתך בקושי יותר או שצריך סכין, ביום חול יחתוך קודם הברכה באופן שאם יאחז וירם בידו הפרוסה יעלה שאר הככר עמה, ובשבת לא יבצע כלל קודם הברכה. (ש"ע סי' קסז סעיף א. רמ"א שם. משנ"ב סק"י. מג"א סי' רעד סק"א. אמנם בצ"ח ברכות לט ע"ב דחה דבריו וכן נראה עיקר).

משלחן רבנו

לכבוד ידידי ורעי הרה"ח נחמן ביטון שליט"א.

אודות שאלת מר בענין אדם אשר מקפיד לטבול בכל יום במקווה, ועתה הוא נמצא בנופש במקום שאין בו מקווה, ושאלתו בפיו האם טבילה בבריכת שחייה נחשבת כמקווה לגברים, והנני להשיב בקצרה.

הנה מבואר במשנה מקואות (פרק ח משנה א) שמקואות העכו"ם שבחוצה לארץ כשרים לבעלי קריין אף אם נתמלאו ב"קילון" (מים שאובים), וכן פסק מרן בבית יוסף (אורח חיים סימן פח) על פי הגמרא בברכות (כב.). ומכאן למדנו שגברים הטובלים לטהרתם או לכבוד שבת ויום טוב, יכולים לטבול בבריכת שחייה אף שמימיה שאובים, באופן שיש בה ארבעים סאה, (שהם בזמן הזה 331 ליטר לדעת הגר"ח נאה זצ"ל, ולדעת החזו"א היינו 648 ליטר. ויש מחמירים להצריך 1000 ליטר). ולכן גם במקרה הנזכר בשאלה, יכול לקיים מנהגו על ידי טבילה בבריכת שחייה.

(וכמובן שכל האמור היינו לגברים בלבד, אשר אין עליהם חובה הלכתית לטבול כלל, אבל ח"ו להקל לנשים הצריכות לטבול, לטבול בבריכה).

ואמנם גם לגברים, לכתחילה יש לעדיף לטבול במי גשמים או במקווה כשר מאשר במים שאובים, וכמבואר בכף החיים (סימן פח ס"ה). ועיין עוד בשו"ת תורה לשמה (סימן שעה) שנתן עצה טובה בזה, שאם יש באפשרותו ימשיך את המים השאובים על גבי קרקע מחוץ למקווה קודם כניסתם, דהוי "שאובה שהמשיכה" שיש מתירים בה יותר. אך כאמור מעיקר הדין ניתן לקיים מנהג הטבילה גם בבריכת שחייה.

מסקנת ההלכה: אדם הנוהג לטבול במקווה בכל יום, ועתה הוא נמצא בנופש ואין באפשרותו לטבול במקווה, יכול לקיים מנהגו על ידי טבילה בבריכת שחייה.

סרקו את הקוד

בספר
'שיעורי הרב יגאל כהן'
תמצאו חיזוקים אמיתיים לנשמה
תשובות שמאירות את הדרך
והשראה שבונה עומק פנימי אמיתי.

כל מה שצריך זה
חיזוק לנשמה

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

מחלוקת קרח ועדתו

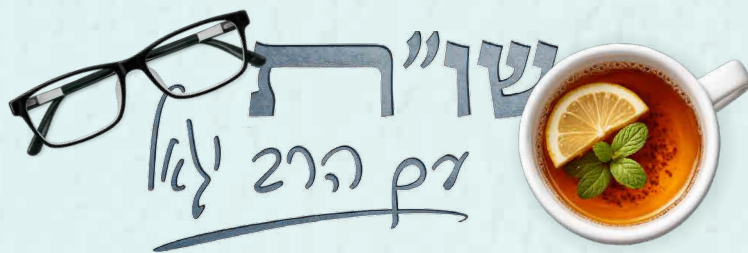
הגמרא במסכת סנהדרין אומרת: "חכמות נשים בנתה ביתה, ואיוולת בידיה תהרסנו" - "חכמות נשים בנתה ביתה" זו אשתו של און בן פלת, "ואיוולת בידיה תהרסנו" זו אשתו של קרח.

אשתו של און בן פלת אמרה לו: למה לך להתערב במחלוקת של קרח? הרי בין כך ובין כך אתה לא תהיה כהן גדול. אמר לה: מה אעשה? אני כבר נמצא בתוך המחלוקת! אמרה לו: אל תדאג, אתה תישאר בבית, תלך לישון, ואני אציל אותך מהמחלוקת. מה עשתה? עמדה בפתח ביתה ופרעה את ראשה, וסירקה את שערותיה במסרק. האנשים של קרח באו לקרוא לאון בן פלת, וראו את אשתו ככה בפתח הבית, וברחו משם. "כי כל העדה כולם קדושים", מה זה? אשת איש מסתרקת בפתח ביתה?!

ופתאום און בן פלת שומע "בום". אמר לאשתו: מה זה? אמרה לו: עכשיו קרח ובני ביתו נבלעים באדמה, אתה שלא הלכת אתם - ניצלת. זהו "חכמות נשים בנתה ביתה", אם בעלה היה ממשיך במחלוקת ונבלע באדמה עם קרח, הבית היה נחרב, ואז היא היתה אלמנה שמבקשת לחם וחלב מאנשים אחרים, "מי ישקנו כוס חלב, מי יאכילנו לחם רב, למי תודה למי ברכה, לעבודה ולמלאכה"... ככה ניצול און בן פלת ולא נבלע באדמה.

ולעומת זאת אשתו של קרח - "איוולת בידיה תהרסנו". פעם אחת היא רואה אותו מגיע לבית וכולו מגולח, הוריד את כל שערות גופו. אמרה לו: מה זה, איך אתה נראה? אמר לה: משה רבנו אמר לנו שאנחנו צריכים לגלח כל השערות. אמרה לו: משה רבנו מצחק בכם ואתם שומעים בקולו? ואז קרח יצא נגד משה רבנו. אשתו אמרה לו: תראה, משה אומר שצריך לשים מזוזה בבית, אבל אם הבית מלא ספרי תורה צריך לשים מזוזה? שאל את משה רבנו, אמר לו: אפילו הבית מלא ספרים צריך לשים מזוזה. עד שבסוף הם נבלעו באדמה, וזה היה נס שהאדמה פתחה את פיה ובלעה רק את קרח ובני ביתו, וכל מי שלא היה שייך למחלוקת לא נפל אתם.

לרכישת הספר מדי שבת << 053-3178863

לילה: לכבוד הרב, אני גוננת שעושה עם הילדים עבודות בגן ומציירים שם שמש וירח, אחד ההורים אמר לי שאסור לצייר שמש וירח, האם זה נכון? ולמה?

תלמידה:

זה נכון שיש איסור מהתורה לצייר שמש וירח וכוכבים וזה נלמד מהפסוק בפרשת יתרו 'לא תעשון איתי אלהי כסף ואלהי זהב' וכו', והגמרא מבארת: שאסור לעשות דמות 'שמיים' של הקב"ה וכך נפסק בשו"ע (יו"ד סי' קמא ס"ד) שאסור לצייר שמש וירח ולכן צריך להימנע. ויש שכתבו להקל שאם עושים זאת בשביל ללמד את הילדים, כגון בריאת העולם וכדומה, מותר (כמבואר במרן שם, וכן כתב להקל בשבט הלוי).

לילה: נזכרתי בשבת שלא הפרשתי חלה מהחלות שהכנתי מה אפשר לעשות?

תלמידה:

זו בעיה רצינית, מכיון שאסור לעשות הפרשת חלה בשבת (כמבואר במרן בסי' תקו ס"ג). ובארץ ישראל אי אפשר לאכול לפני שהפרישו חלה, ולכן צריך להשיג לחם אחר. ואם אין לחם אחר יעויין באור לציון שכתב (חלק ב' עמ' קנה) פתרון: שבשעת הדחק יביאו את החלות לילד פחות מגיל בר מצווה ולמעלה מגיל 12, והוא יעשה את ההפרשת חלה (מכיון שקטן כזה יכול לעשות מעשרות והפרשת חלה), או ילדה מגיל 11 עד 12.

לילה: כבוד הרב, אני מתחזק ברוך ה' והתחלתי ללבוש ציצית, ואחד אמר לי שעדיף דווקא ציצית מצמר, האם יש עניין דווקא מצמר, כי זה לא כל כך נח?

תלמידה:

לבני ספר יש ענין גדול לשים דווקא ציצית מצמר, כי לפי מרן רק בציצית מצמר מקיימים מצוה מן התורה, וכיום ישנם ציציות מצמר נוחות ללבישה ומצויות בחנויות, וכן ישנם גופיות ציצית. ומכל מקום מי שקשה לו לשים ציצית מכותנה, מלבד שמקיים מצוה מדרבנן, לפי הרבה פוסקים מקיים גם מצוה מהתורה כמבואר ברמ"א שם.

לילה: שלום לרב, נטעתי שני סוגי עצים באדנית אחת - לימון ומנגו, ולא עשיתי מחיצה ביניהם ואמרו לי שזה איסור 'כלאים', מה לעשות עם העצים, ומה לעשות עם הפירות?

תלמידה:

אין בעיה לא בעצים ולא בפירות. ועוד שלכתחילה מותר ליטע לימון, אבוקדו, ססק, משמש וכל סוגי האילנות באדנית אחת בלי הרחקה, מכיון שאין איסור 'כלאים' באילנות. אלא רק כשמרכיב יחור של אילן בתוך אילן אחר. ורק בזרעים צריך לעשות הרחקה (כמבואר במרן ביור"ד בס' רצה סעיפים א-ג).

מוזמנים לשיעורי אמונה והלכה במדרשת פסגות

רח' גליס 37 בפ"ת | ימי ראשון ורביעי | 19:30

לבירורים בוואטסאפ
058-773-63-63

השיעורים

הקבועים

של הרב

יגאל כהן

שמירת הלשון

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך"

והשיב לב-אבות על בנים... (חלאני ג' כ"ד)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי שאוהב ורודף שלום, והוא לראשו כתר יהלום, שבעיר שגדל בה יש לו חבר, שעם אביו לצערנו אינו מדבר, ואת הקשר ניתן האב ולא הבן, ועשה זאת מבלי להתבונן, בגלל שפעם הבן לא עשה

את רצונו, ואביו לא מחל לו על עונו, ומזה שנים שהאב את בנו אינו אוהב, ומתנהג אליו כמו אויב. כמה פעמים ניסה להשכין שלום בין האבא לבן, אבל היצר הרע אינו נותן, וכאשר אותו

יהודי את האב פוגש, שלא לסלוח לבן הוא מתעקש, ושואל על הבן שאלות מסקרנות, שבשבילו זוהי הזדמנות: האם הבן תורה לומד, או שמא התחיל להתנדנד, ולרעות בשדות זרים, לשתות ממים המרים. ושואל אם מותר לענות לאב על השאלות, או שעל הבן אסור לו לגלות.

עניתי לאותו אוהב שלום, שלפייס בין הבן לאביו בשבילו זה חלום, שאם האב את בנו אינו מחבב, והשאלות אינן יוצאות לו מהלב, שהחפץ חיים הקדוש כותב (כלל רביעי סעיף י"א בהגה), שאם השאלה היא בגלל יצר הסקרנות, האם הבן מצליח בחנות, באופן שאין בדבר תועלת לעתיד, תשובה לשאלתו אסור לו להגיד.

ושוב שאל באיזה אופן מותר לאב לברר על הבן, ומתי עליו מותר להתעדכן, ובאיזה פרטים צריך להיזהר, ובמה צריך להישמר יותר.

עניתי לו שהחפץ חיים (שם) כותב, שצריך האבא לכוון לתועלת בשאלתו, וכך ה' יתברך יהיה אתו, כגון שרוצה לדעת מה מצבו הרוחני של הבן, ובזה חשוב לו מאוד להתעדכן, וכגון שרוצה לקדמו בלימוד, ואם צריך יסדר לו אברך צמוד, וכן אם ישמע האב שהבן מתחיל להדרדר, ישתדל לעצור זאת כמה שיותר מהר. באופן שכזה בודאי שמותר לאב לשאול, וצריך הנשאל להשיב לו על הכל. וצריך האב בפרט אחד להיזהר, להודיע ששואל לתועלת כי הוא בנו ולא יותר.

נזכה תמיד לראות נחת יהודי מכל יוצאי חלצינו, ושהשמחה לעולם לא תמוש מבתינו.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת

הלשון בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

נאמרו בחביבות

מספרים, שבערב שבת קודש עבר לתומו רבי אריה לוי זצ"ל, וראה שורה ארוכה של קוני גלידה לפני קיוסק גדול. אמר רבי אריה: "הרי אנשים אלו יחללו, חלילה, את השבת, ויש להתחשב גם בבעל הקיוסק, העומד בנסיון גדול ומגרה". הוריד רבי אריה את הכובע על פניו, ואמר לבעל הקיוסק: "יהודי חביב ואהוב, יודע אני מה גודל הנסיון שאתה עומד בפניו, אבל הרי שבת קודש לפנינו, ואנו מצווים לשמור אותה..." והסתלק.

ביום ראשון עבר במקום, שמע מאחוריו קול קורא: "רבי! רבי! דברייך שנאמרו לי בחביבות, השפיעו עלי מאוד, עמדתי בחסדי שמים בנסיון..."

להאיר פנים

בעלות האור החיים זצ"ל לירושלים, התעצם בכוונות וביחודים, בבקשו להחיש את הגאולה. ליד חלון חדרו צמח עץ תאנה שגדל והשתרג, שילח ענפים וחנט פירות בשפע רב. שמח הצדיק, מפני שראה בכך אות לטובה ולברכה, מדי יום יצא מחדרו, ועסק בתלמודו ובייחודיו בצילו של האילן. כשראה זאת השטן, חרד ביותר פן יתקרב קיצו עם החשת הגאולה. לכן גירה את כל ילדי העיירה, לטפס על האילן ולקטוף מן הפירות. הרעש וההמולה הפריעו לצדיק בכוונותיו ובעומק עינוג בתורה.

אך במקום לגעור בילדים, האיר להם פנים, כינסם ושוחח עימם וקרם לתורה, ראה זאת השטן, כי לא הצליח במעשיו ודרכיו, החליט לשסות בו את הגויים, שטענו כי העץ מונע בעד אור השמש מלחדור לבתיהם. לא הסתפקו בדיבורים, אלא גדעו באישון לילה את העץ.

אחים יקרים! המתבונן במעשה זה, לומד דבר גדול ביותר, השטן נחרד מכוונותיו וייחודיו של האור החיים זצ"ל לקירוב הגאולה. ולכאורה עלה בידו. שהרי הופרע הצדיק מכוונותיו על ידי הילדים, אך כל ההפרעות, לא מנעו מרבינו האור החיים להאיר פנים לילדים ולקרם לתורה... מעין השבוע (פרשת לך לך).

נכדים של אברהם!

פעם אמר רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל: "א: גם את המושחתים ביותר, יש חיוב לנסות להשיבם בתשובה, כך מבואר להדיא בגמרא (נדרים לב' ע"א) 'מפני מה נענש אברהם אבינו, ונשתעבדו בניו למצרים מאתיים ועשר שנים? אמר רבי יוחנן, מפני שהפריש בני אדם מלהיכנס תחת כנפי השכינה, שנאמר (בראשית יד', כא) 'תן לי הנפש והרכוש קח לך', וכתב הר"ן (שם) 'ואילו היה מעכבן, היה מכניסן תחת כנפי השכינה'.

נו, וכי לאנשי סדום היו מידות טובות?! וכי תאמרו, ששם המקרב היה אברהם אבינו, והיום... יש להשיב, שהמתקרבים הם לא אנשי סדום, אלא הנכדים של אברהם אבינו..."

התקשרו לשותפות בהפצה <
03-8000-770

עלוני שבת מלאים
במאמרים בהלכה
ובאמונה, סיפורים
לילדים, מדור לנשים
ועוד תוכן עשיר לחיזוק
וקירוב הנשמה

יש לך אפשרות
לזכות את
הרבים

לגימות של השראה יצחק פנגר לפני כבוד ענווה

לפני שאדם מקבל "העלאה" - עלול לבוא נסיון של ענווה.

אילו היו מציעים לכם משכורת של 30,000 ₪ לחודש, אבל כל מי שסביבכם יקבל 40,000 ₪ או להרוויח 20,000 וכל השאר יקבלו 12,000, במה הייתם בוחרים? אנשים רבים היו בוחרים בהצעה השנייה, למרות העובדה שהם ירוויחו פחות. העיקר שהם יהיו מעל אחרים.

מידת הקנאה היא המידה שגרמה לקרח, שהיה אדם פיקח, לערער על סמכותו של משה רבנו. הוא מגייס לשורותיו את דתן אבירם ועוד מאתיים וחמישים נשיאי העדה, וכל אלו יוצאים במתקפה חזיתית כנגד משה רבנו.

למרות החוצפה של קרח ועדתו, משה רבנו שם בצד את כבודו, ומחליט לנסות בפעם האחרונה להשקיט את הרוחות. הוא מגיע בכבודו ובעצמו לאוהל של האופוזיציה, ולוקח עמו את שאר זקני ישראל. הפסוק אומר: **"וַיָּקָם מֹשֶׁה, וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּתָן וְאַבְיָרָם; וַיִּלְכְּוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל"** (במדבר ט"ז, כ"ה).

ה"אור החיים" הקדוש מקשה: מדוע כתובה בפסוק התיבה "וַיָּקָם"? לשם מה כותבת לנו התורה שמשה רבנו קם?

הייתי חושב שמשה רבנו משפיל את עצמו לחינם. מה אתה צריך ללכת להתפייס איתם? חצופים, שאלוקים יעניש אותם. אתה לא צריך להוריד מכבודך ולגשת אליהם.

אלא זו הטעות שלנו - הפסוק במשלי אומר: **"לפני שבר גאון... ולפני כבוד ענווה"** (משלי ט"ז, ח').

משה רבנו נהג בענווה. הוא בעצמו טרח והגיע לנסות ולהתפייס. מעיד הכתוב שהדבר הזה לא רק שלא הוריד מכבודו של משה, אלא להפך, זה הרים אותו, הקים אותו, "וַיָּקָם".

מזה תלמדו לעצמכם ותזכרו: לפני שבורא העולם מרים משהו, או נותן לו הצלחה בכל מיני תחומים, הוא מנסה אותו בנסיון של ענווה. זה יכול להיות שמשוה העליב אתכם, או אירע לכם כישלון כל שהוא. אל תתרגשו, תהיו חזקים, ואדרבה - תדעו שאחרי כל חושך מגיע אור, "ולפני כבוד (לפני שמגיע כבוד, יש מבחן של) ענווה" (משלי ט"ז). לעומת זאת, על הצד השני נאמר **"לפני שבר גאון"** (שם) - לפני שבורא העולם מפיל משהו - הוא מנסה אותו בגאווה. תחשבו איך הרגישה ה"אופוזיציה" בעננים. משה רבנו בכבודו ובעצמו מגיע אליהם... הם לא ידעו שזהו נסיון, ואחריו, אם לא יעמדו בו - הם הולכים ליפול.

לסיום, שמעתי על שני חברים שלמדו בעבר יחד. הם נפגשו כעבור מספר שנים. אמר הראשון לחברו - **"אני זכיתי לאשה ירושלמית, ויש לי דירה בפרויקט"**. חברו ענה לו: **"אני יש לי אומנם דירה בירושלים, אבל אשה פרויקט"**.

יקירי, תשמחו במה שיש לכם, ותאמינו. אף אחד לא קיבל כל מה שהוא רוצה, אבל הוא כן יקבל כל מה שהוא צריך.

■ **"קנאה היא כמו מלח על פצעי האגו".**

המילים שנשארו

יש

משפטים שאומרים לך פעם אחת

אבל הם נשארים איתך שנים, אני

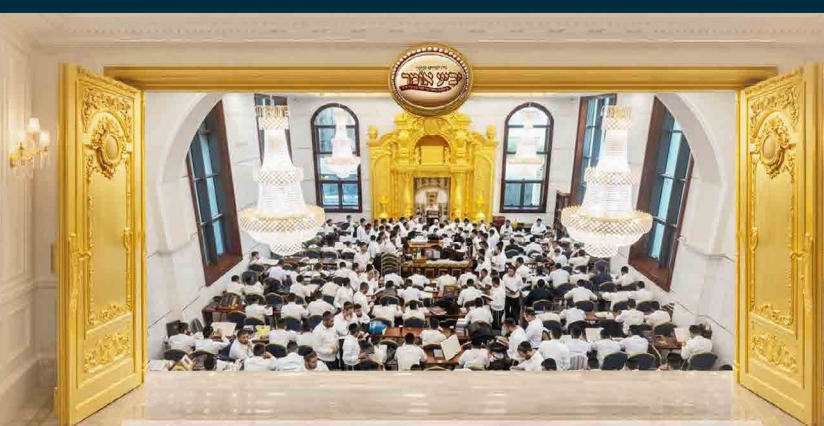
זוכר בדיוק איפה זה קרה עמדותי ליד השולחן, ניסיתי להסביר משהו פשוט והמילים נתקעו לי, לפתע משהו צחק ואמר - 'למה אתה תקוע?' כולם צחקו וגם אני חייכתי כאילו זה לא נוגע בי, אבל בפנים משהו שקע, מאותו רגע התחלתי להאמין בזה בלי לשים לב, הפסקתי לנסות וכל פעם שרציתי לדבר להסביר היה קול קטן בראש שאומר לי מראש שזה לא שווה שאני לא מספיק, השנים שעברו גדלתי השתניתי אבל המשפט הזה נשאר והוא התלבש על כל נסיון חדש ועל כל הזדמנות, מצאתי את עצמי בכל מקום שהתבקשתי להסביר משהו בפני כמה אנשים הרגשתי את אותו פחד מוכר כבר כמעט ויתרתי, יום אחד אשתי היקרה אמרה לי מי אמר שזה נכון, אם תדבר תראה שכולם יהנו ממך, המשפט הזה שינה לי את החיים... לקחתי נשימה והתחלתי לדבר, בהתחלה זה לא היה מושלם לא חלק, אבל לאט לאט משהו נפתח וסיימתי את כל מה שהיה לי לומר, ואז משהו אמר לי מאוד נהייתי ממה שאמרת, זה היה רגע קטן אבל בשבילי זה היה שינוי גדול לא כי הפכתי למשהו אחר. אלא כי אני מבין שלא כל מה שאומרים לנו הוא אמיתי זו רק אמירה של רגע ואם אנחנו נבחר במה להאמין ולא לחיות לפי מילים שמישהו אחר זרק מזמן, היום כשאני שומע משהו שקשה לו אני מלמד אותו להאמין לקול שמאמין בטוב ובכוחות שבו.

זוכים להיות חלק באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים

לומדים בכולל "יביע אומר" ומתפללים לזכות מחזיקי התורה והצלחתם בכל ענייני החיים

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

ההצלה מנחל מודיעין

דניאל ח. אלפסי

צעק לבורא עולם: "שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' אחד".

בום... הרב נפתלי התעורר סהרורי, מזוע, מבוהל ומפוחד - לאחר החלום המבהיל הזה. ולא הבין במה מדובר, ולכן המשיך את חייו רגיל על מי מנוחות.

מספר ימים לאחר מכן. הבן שלו, בחור ישיבה הלומד באחת הישיבות באזור מודיעין עילית, ירד לטבול בנחל מודיעין - ונסחף במים. זמן רב חיפשו אחריו, ובניסי ניסים הוא ניצל ברגע האחרון על ידי מחלצים שהגיעו לחלץ אותו, כאילו נשלחו משמים. "דקה אחת יותר מדי, היית צריך להיפרד מהבן שלך לעולם", אמרו לו בהמשך גורמי ההצלה. לאחר שהלך האבא לפגוש את בנו ביקש ממנו שיספר לו מה קרה בדיוק.

וכך הבן מספר לו: "ירדנו יחד עם מספר חברים לנחל, תפסתי בענף ואז בין רגע הוא נתלש. נסחפתי עם המים, ושהם עמדו להטביע אותי צעקתי בכל כוחי: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד". ואז הגיעו המחלצים וחילצו אותי ברגע האחרון, בניסי ניסים שאני לא יכול לתאר".

למשמע הסיפור, האבא הוזיל דמעה של רגש. כעת החלו להתחבר לו פרטי החלום שהוא חלם בליל שבת קודש, זמן מועט לאחר מעשה החסד העצום שהוא עשה עם היהודי שהפיל את קופסת הסוכריות.

האבא שיתף את הבן בסיפור המרגש, ושניהם הבינו שבזכות אותו חסד - הבן קיבל את חייו במתנה, ואין סימן גדול יותר משמים לכך שהזכות של האבא עמדה לבן ברגעים הללו של הקושי, של סכנת החיים והחזירה לו את החיים במתנה.

נפלה ארצה, כשכל הסוכריות מתפוררות לכל עבר. למשמע הקולות, הקונים בחנות הביטו כולם לעברו של אותו יהודי. פניו נהפכו להיות אדומות, כאילו היה רוצה שהאדמה תפצח את פיה ותבלע אותו על אתר.

הרב נפתלי הבין את הסיטואציה והחליט לגייס את עצמו לטובת המאורע. ממבט מהצד - הפך לגומל חסדים. הוא מיד אמר למוכר שהוא זה שהפך את הסוכריות, ואף הוציא כסף לשלם על אותן סוכריות שנפלו ארצה ועתידיים להיזרק לפח הזבל.

האנשים שהבחינו במתרחש, ידעו שזה לא הוא. היה להם קשה לעכל את החסד והגבורה העילאית שהם רואים לנגד עיניהם. אברך משכמו ומעלה, לוקח על עצמו את הבושה שמתחוללת באותם רגעים, בזמן שהוא לא שייך למה שאירע. ויותר מזה - אף שילם על הנזק, עד השקל האחרון.

היהודי שהפיל את הקופסה הודה לו בעדינות ומיהר לצאת מהמקום. הוא ניצל את הרגעים הללו שמישהו לוקח על עצמו את הבושות, את הנזק - ולצאת לחופשי, בלי שהוא יבייש ברבים, בלי שהפנים ימשיכו להסמיק.

הרב נפתלי לא התרגש ממעשה החסד שהוא עשה. הוא הגיע הביתה והמשיך את חייו כרגיל. בלילה, ליל שבת הוא עלה לנום את שנתו, ובמהלכה חלום מצמרר נפל עליו.

בחלום הוא רואה את עצמו בתוך נחל זורם ושופע, כשידיו אוחזות בענף העץ כדי לא להיסחף. ואז ברגע קט אחד שלא איבוד עשתונות, הענף נתלש, והרב נפתלי נסחף עם זרם המים.

לאחר ניסיונות שניסה להינצל מאימת המים - הוא נחל כישלון. והמים, המים הגיעו עד נפש. מאיימים ליטול את נשמתו. ואז בזמן הזה הוא

**חסד שיהודי עשה
כדי למנוע מיהודי
אחר להתבייש לאחר
שהפיל קופסת
סוכריות - והחלום
המסתורי שהובר
נחמר שמיימי, לאחר
שבחור ישיבה ניצל
מטביעה בנחל
מודיעין | ישועה
מתוך החסד**

כדי לצאת ידי חובת מצוות עונג שבת, והכנות בערבו של יום.

הרב נפתלי ראה בימי שישי משהו אחר. יום של התקרבות לבורא עולם, יום של התארגנות לשבת המלכה עם כל הלב והנשמה. הוא היה פוגש בקביעות באותם אנשים.

ואז הגיע יום שישי לפני מספר מועט של חודשים. הרב נפתלי שם את פעמיו לאחר תפילת שחרית לעבר המקווה של אחת החסידויות בעיר בית שמש. לאחר שטבל לכבודה של השבת, הוא עלה לקומת המכירות. שם מוכרים מוצרים לכבוד שבת קודש; ממתקים, עוגות, ועוד.

לפתע פתאום זה קרה. יהודי שעמד במעבר של הסוכריות, נתקל לפתע בקופסה גדולה והיא

הזדמנויות לקחת חלק

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

בין אמת - לאינטרס

במהלך הדורות הפך מעשה קרח לאב-טיפוס טרגי למחלוקת. למרבה הצער, דפי ההיסטוריה של עם ישראל רצופים במאבקים ובפילוגים. התורה מציינת ש"בני קרח לא מתו", והדרשנים הוסיפו: בכל דור ודור קמים "בני קרח" חדשים המלבים מחלוקת בעם.

אמנם מצינו להבדיל גם מחלוקת בין חכמי ישראל כגון בית שמאי ובית הלל, אולם המשנה בפרקי אבות מלמדת אותנו את ההבדל היסודי: מחלוקת שהיא לשם שמיים (כהלל ושמאי) סופה להתקיים, ושאינה לשם שמיים (כקרח ועדתו) אין סופה להתקיים. אך איך נדע להבחין ביניהן, כאשר כל אחד חושב שהצדק נמצא איתו?

הלל ושמאי נחלקו בשאלות של הנהגה והלכה, ללא רווח אישי. ולכן למרות הוויכוח, שררו ביניהם יחסי ידידות ("לא נמנעו מלישא נשים אלו מאלו"). לעומתם, קרח ואנשיו הונעו משררה ומרמור אישי. הם השתמשו בסיסמאות "לשם שמיים" ("כל העדה קדושים"), אך מתחת לפני השטח פעלו אינטרסים של כבוד ובכורה, מעמד ושררה.

גופו של עניין מול גופו של אדם: בית הלל מעולם לא תקפו את אישיותו של שמאי. קרח, לעומת זאת, זנח במהירות את הדיון העקרוני ועבר להאשמות אישיות: "ומדוע תתנשאו על קהל ה'?"

מדוע נפסקה הלכה כבית הלל? הגמרא מסבירה שהם היו "נוחין ועלובין" והקדימו את דברי בית שמאי לדבריהם. אין זה רק פרס על מידות טובות, אלא יתרון ענייני: מי שמקשיב בריניות לצד השני, מעבד את טענותיו ומזקק את עמדתו, מגיע קרוב יותר אל האמת. לעומתם, קרח ועדתו הפגינו נחישות עיוורת וסירבו לכל ניסיון הידברות: "לא נעלה!"

כמחנכים והורים, עלינו להטמיע בילדינו את מודל המחלוקת החיובית: הפרדה בין דעה לאדם; נלמד את הילד שמותר לחלוק על חבר בלי להפוך אותו לאויב.

נעודד אותם להקשיב לטיעוני הזולת לפני שהם מגיבים - לא רק כנימוס, אלא כדרך לצמיחה אישית. נשאל את הילד: "האם אתה מתווכח כדי שהאמת תצא לאור, או רק כדי 'לנצח' ולשלוט?"

כאשר נחנך לשיח ענייני ומכבד, נבטיח ש"בני קרח" שבלבנו ייעלמו, ובמקומם יצמחו תלמידי חכמים המרבים שלום בעולם.

אומר בעל "העבודת ישראל": אדם המעוניין להוריד ישועות לעצמו, ורוצה לזכות לניסים - שיתפלל ויתחנן לבורא עולם שיזכה אותו בדבר אחד: שיזמן לידו לעשות גמילות חסדים עם יהודי אחר. לאחר אותו חסד, יבקש מבורא עולם שירחם עליו כפי שהוא ריחם על חבירו, ובזכות זה הוא יזכה לראות ישועה ורחמים.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת: anafeam3@gmail.com

בונים אמפריה

לכבוד בורא
עולם

נדירה

ממשהו עצום!!!

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

זמן בית

חשוב שארגן בצורה חכמה את הזמן אותו אני מקדישה לטיפול בענייני הבית, ארגון, ניקיון, בישולים, קניות, כביסות - ככל שהייתי יותר מסודרת ומאורגנת מבחינת תכנון הזמן, כך תספיקי יותר ותהיי מרוצה יותר! אם את עובדת מהבית, ארגני את הזמן שלך ככה שהעבודה תופסת את חלקה והבית תופס את חלקו והשתדלי לא לערבב ביניהם... לעיתים כשאני יושבת לכתוב בבית, פתאום אני נזכרת שמכונת הכביסה סיימה לעבוד, אז אני עוזבת את הכתיבה וניגשת לתלות את הכביסה... את הכביסה היבשה את כבר יושבת לקפל, משם לבישולים ואז לענות למספר אימיילים תוך כדי שאת מנענעת את העגלה ואחרי כל זה את חוזרת לשבת מול המחשב, מותשת וחושבת: "אז איפה הייתי...?". השתדלי לארגן את הזמן שלך בצורה חכמה כדי שתספיקי את מה שאת רוצה ועם זאת למדי את עצמך שגם אם מאוד השתדלת ובכל זאת לא הספקת - זה לא סוף העולם! הבית שלי אמור לשרת אותי ולא אני אמורה לשרת את הבית... שימי לב שיש הבדל בין לשרת את הבית לבין לשרת את בני הבית... (שלא תקראי את זה ותלכי לומר לבעלך: "הרבנית אמרה שאני לא משרתת שלכם!") את באמת לא משרתת... את אשת חיל מופלאה עם כוחות אדירים, לוחמת, שפשוט לעיתים קצת מבולגנת במחשבות ובסדר היום שלה ולכן כל הזמן נמצאת במין מירוץ כזה, לא עוצרת ובכל זאת מרגישה שלא מספיקה כלום...

וסדר פשוט יסדר הכל. בבני הבית אני ודאי צריכה (ורוצה) להשקיע את כוחי וזמני... אך כשאשה משועבדת לקירות הבית, לניקיון תמידי, לסדר מופתי ושוכחת שכשיש ילדים אז כן יכול להיות בלאגן, כשיש חיים בבית אז יש גם לכלוך, אז היא כועסת רוב הזמן. תפסיקי לכעוס שהבית לא כל הזמן נראה מושלם! ככה נראה בית שחיים בו! אני רוצה שהבית יהיה נקי ומסודר, אך זה לא יכול לקרות 24/7 וזה בסדר (אלא אם כן את תשושה ומוכנה בכל זאת לשלם גם בשעות השינה והבריאות שלך והעיקר שהבית ייראה מושלם...), תבחרי את המלחמות שלך. אל תעירי לילדים על כל צעד שהם עושים בבית, צריך לחנך אותם לשמור על סדר ולאסוף אחריהם, לעזור במטלות וכו', חשוב להרגיל אותם להנהגות כאלה שיסייעו להם גם בעתיד בביתם שלהם, אך מכאן ועד לכעוס על כל תזוזה שלהם או לכעוס על כל לכלוך קטן - לא נעים לחיות בבית כזה. אם יש עומס במטלות, מותר שדברים יחכו למחר במידה ואת לא מספיקה. לא מתוך עצלות ושריפת זמן בבטלה, אלא מתוך סדר עדיפויות חכם לפיו אני מעדיפה להשקיע את הזמן בדבר נחוץ יותר... למשל בזמן זוגי או זמן משפחתי. במידה ויש לי תינוק שמעיר אותי בלילות או שאני עובדת שעות ארוכות, יש לי מחסור נוראי בשעות שינה וכרגע יש מי שישמור על הילדים ויש לי את האפשרות להניח את הראש על הכר לשעה ולנוח... לאגור כוחות... זה יותר חשוב מלקפל עוד מכונת כביסה! אם יש לך מסמך חשוב להגיש לעבודה ובמקביל את חייבת לנקות את החלונות... המנהל שלך לא יחכה עוד יום למסמך הזה, זה חייב להיות מוכן למחר, אז מה יעזור אם תהיי מוטרדת לגבי החלונות, הרי גם ככה לא תוכלי לעשות את זה היום? החלונות יחכו למחר... תלמדי לשחרר. אחרי 120 שנה לא ישאלו אותך אם הבית שלך היה נקי, ישאלו אם הלב היה נקי ואם האנשים שחיו בבית היו שמחים. וכמובן, זיכרי תמיד לשמוח ולהודות על כך שיש לך בית! תודה שיש לי בית לנקות, תודה שיש הרבה כביסות - זה סימן שיש בשביל מי לטרוח!

זמן תגובה

הרגילי את עצמך להמתין מספר שניות לפני שאת מגיבה. כשמישהו אומר לך משהו שלא נעים לך לשמוע, כשמישהו עושה מעשה שלא מוצא חן בעיניך, כשמישהו לא מסתדר במקום העבודה, כשהילד שופך מיץ על הרצפה, כשהבעל שכח לקנות משהו למרות שהזכרת לו 5 פעמים, כשהטכנאי קבע ולא הגיע, כשהאוכל נשרף, כשאת תקועה בפקק ומאוד ממהרת... תשאלי את עצמך: "כיצד יהיה נכון להגיב? האם לכעוס או לצעוק ישפר את המצב?", לרוב כשאדם לוקח לעצמו מעט זמן לחשוב או לעכל את הדברים, הוא יגיב אחרת לגמרי לעומת איך שהיה מגיב אם היה מגיב מבלי לחשוב לפני... לא מעט פעמים אנחנו מגיבות ואח"כ מצטערות... אני לא תמיד מודה בזה אך בתוך תוכי אני יודעת שהגזמתי... ואז גם יש לי יסורי מצפון... ואת הזמן - לא ניתן להשיב! שתיקה שווה זהב בלא מעט מקרים בחיים... כי אחרי השתיקה, לרוב יבואו מילים הרבה יותר נכונות ומועילות.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

הנחתי בקבוק חם של תינוק בתוך מים קרים כדי לקררו האם ניתן ליטול ידיים במים אלו?

כתוב בהלכה שמים שנעשו בהם מלאכה, פסולים לנטילת ידיים, ולכן אין ליטול ידיים במים אלו כיון שהם נחשבים מים שנעשו בהם מלאכה.

וצריך לדעת שדין זה הוא דווקא באופן שבדואי נעשתה בהם מלאכה, אבל אם יש ספק האם נעשתה בהם מלאכה או לא, אינם פסולים, ומותר ליטול בהם ידיים עם ברכה. (ואם יש לה מים אחרים ללא ספק, עדיף שתיטול בהם את ידיה).

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית.

ובעיקר

מוצאים, משחות

ולדים, ועריסות

מטרונות ואוכל

טיטולים, מוצרי היגיינה

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים
בואו להיות חלק < 03-8000-770

הם
תלויים
ברחמים
שלכם

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

קופה מלאה לא מרעישה

כולן רוצות בטחון עצמי. יש כל כך הרבה סדנאות על צמד המילים הזה... כל כך הרבה מלמדים אותנו איך לבנות אותו ואיך לטפח אותו ומתי להשתמש בו ובאיזו דרך...

מה זה בכלל בטחון עצמי?

אנחנו זכינו, שאנחנו לא צריכים שום סדנאות שיש לנו את כבוד הרב שמלמד אותנו בחינם מהם החיים.

הרב שלנו, הרב יגאל כהן שיזכה לחיים טובים, מלמד אותנו את היהלומים הכי כבדים שיעזרו לכל אחת ואחד בכל מקום שנמצאים איך להתמודד עם הכל, איך לשמוח ולהיות שלווים ומהו בטחון עצמי אמיתי.

הרב אומר שבטחון עצמי זה שאת שלמה עם החסרונות שלך. את אוהבת את עצמך עם המגרעות, מכירה את המעלות ואת החסרונות ויחד עם זה שמחה בעצמך ולא מתביישת ב-'לא טוב' שיש.

אדם שבע זה אדם שלא מקנא ולא שונא, ברגע שטוב

לך עם עצמך, עם המציאות שהקב"ה נתן לך את לא מחפשת שום דבר במקום אחר... אין לך שנהא וקנאה... זוהי המתנה באדם השמח בחלקו. שבאמת שמח עם מה שיש לו, בלי להסתכל על אף אחד מסביב.

איך מגיעים לדרגה כזו? בפשטות, שמחים במה שיש. מעריכים מאוד ומודים כל היום על כל דבר קטן שיש לנו ביומיום. וככה שמחים באמת, שמחה אמיתית, על כל דבר, וכך מתייזר הצורך להשוות ולהסתכל לצדדים.

במצב כזה, שטוב לך ואת שלמה, את לא מחפשת להתנשא על אף אחת... את לא צריכה להוריד את האחר כדי להרגיש טוב עם עצמך. אין לך שום סיבה להראות לאחרים בכח מה טוב בך... את שלמה, מלאה.

קופה מלאה לא עושה רעש, חצי קופה עם כמה מטבעות עושה הרבה רעש.

השלב הראשון שדיברנו הוא, שאישה הזוכה להיות שמחה בכל החסדים שהקב"ה עושה עימה ותמיד רואה את הטוב שבחיים, עוברת לשלב השני שהיא לא מרגישה צורך להתנשא או להוריד בכדי להרגיש טוב עם עצמה - ואז מגיע השלב השלישי - נפש בריאה. איך תדעי אם הנפש שלך בריאה ושמחה? שאת יודעת לפרגן. לכולן... אין לך צורך לבקר ולכעוס. את שמחה, רואה את הטוב, ורוצה לשמח אחרים. שזוכה.

את מקומו לטובת אדם אחר שכן יודע ללמוד, שכן חבל על המקום שהוא תופס. פנו אליו המארגנים בעדינות ושאלו: "מדוע אתה תופס מקום אם אינך מבין את הלימוד?" והיהודי ענה להם בסיפור: "פעם ישבתי במסעדה כשלפתע פשטה המשטרה על המקום ועצרה את כל היושבים בה, כולל אותי, כי התברר שהיו שם עבריינים. כששאלתי את השוטר 'למה גם אותי?', הוא ענה: 'בעינינו, מי שיושב עם פושעים - נחשב לפושע'. אמרתי לעצמי, 'המשטרה היהודי בדמעות, "אם בעולם הזה שופטים אותי לפי החברה שלי, כך יהיה גם בשמיים. כשישאלו אותי מה עשיתי בחיי, אולי לא אדע להגיד שלמדתי, אבל אוכל לומר: 'הייתי שם, עם לומדי התורה'. אם בעולם הזה מי שיושב עם רשעים נחשב רשע, קל וחומר שמי שיושב עם צדיקים נחשב צדיק"..."

אנו צריכות להבין שהחברות המקיפות אותנו, הסביבה שאנו נמצאות בה והאנשים שאנו מקשיבות להם - הם אלו שמעצבים את הנשמה שלנו.

לבחור בחברה טובה זה לא אומר רק לחפש אנשים "מושלמים", אלא לחפש אנשים ששואפים להתעלות, אנשים שמאירים פנים. לפעמים, עצם הנוכחות שלנו במקום של קדושה ושל עשייה טובה, היא זו שמצילה אותנו ומגדירה מי אנחנו באמת. בעולם שבו קל להיסחף למקומות פחות טובים, הבחירה בסביבה חיובית היא בגדר חובה!

שבת שלום!

תאיר ארץ
מזכרת הרבנים
תאיר גולן

הכח שבחברה טובה

פרשת קרח מלמדת אותנו שיעור מטלטל על כחה של החברה בה אנו נמצאים. כשקרח ועדתו חטאו, האדמה לא בלעה רק את האנשים שדיברו באופן פעיל נגד משה, אלא את כל מה שהיה שייך להם. כל עושרו וחפציו של קרח, ואפילו סיכה שלו שהיתה אצל מישהו אחר - כולם נבלעו באדמה. כמו שאומר ר' אליעזר, שכל מי שנמצא בחברת אנשים רשעים ואפילו שהוא צדיק-בשמיים כותבים את כולם שהם רשעים כי "אוי לרשע ואוי לשכנו". הקרבה לאדם או לקבוצה משפיעה עלינו, בין אם נרצה ובין אם לא. מסופר על התקופה של השלטון הקומוניסטי ברוסיה שבאותם ימים, לימוד תורה היה עבירה פלילית שהעונש עליה היה גלות לסיביר. למרות הפחד, קבוצות של יהודים היו מתגנבים באופן מחתרתי כדי ללמוד. באחד מן הימים, בשיעור תורה שהתקיים במקום שלא מכיל הרבה אנשים, הבחינו מארגני השיעור ביהודי אחד שהיה מגיע בקביעות, יושב בפינה ומקשיב בריכוז, למרות שהיה ברור לכולם שהוא אינו מבין מילה ממה שנאמר. המקום היה צפוף, ואנשים שידעו ללמוד רצו להיכנס. הם רצו שאותו אדם יפנה

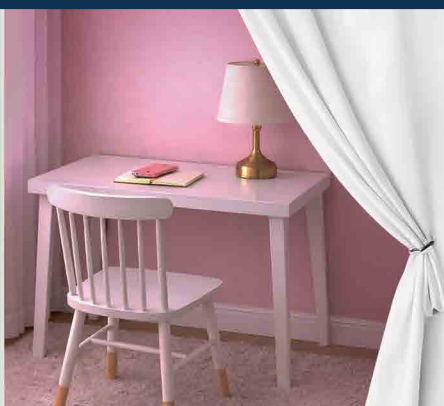
בזמנך הפנוי

בבית | ללא נסיון

מתאים לכל גיל

לפרטים והתקרבות <
055-6-888-010

ארגון "ענפים",
בנשיאות הרב יגאל
כהן שליט"א, מזמין
אותך לקחת חלק
במיזם מרגש של
קירוב לבבות וחברותא
טלפונית -
שיחת טלפון שבועית
בהתנדבות עם בנות
שמחפשות להתחזק

טוב להיות קרובה

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

גיל

ההתבגרות (ג)

נמשיך בס"ד לדבר בנושא הכי נפיץ ורגיש - גיל ההתבגרות. לדעת להבחין בין הבנה להסכמה. כאשר הילד מתנהג בצורה שלפי הסטנדרטיים המשפחתיים של ההורים אינו ראוי, עליהם לומר לו: כי הם מבינים שהוא רוצה כך וכך, אבל הם לא מקבלים זאת ולא מסכימים איתו. דהיינו לתפוס את החבל משני קצותיו, מצד אחד לכבד את הדעה שלו, את ההבנה שלו, את הרגש לו את הרצון שלו, אבל מצד שני להסביר לו שלפי דרכם זה לא מקובל נקודה. נשים לב, שאם אני מבין משהו לא בהכרח אני מסכים איתו.

נקודה נוספת: לדבר ברור, הילד צריך לדעת באופן ברור מה רוצים ממנו, ומה מצפים ממנו, לפעמים נוטים הורים לתת הוראות עמומות, ובכך מבלבלים את הילד, "הם" מצפים שהוא יבין לבד, והילד מתוסכל שלא יודע ברור מה רוצים ממנו, ומכך נוצר ריחוק וחוסר בהירות.

ניתן דוגמא מהחיים: הילד המתבגר רוצה ללכת עם חברים למקום מסויים, ואנחנו נקרעים בין הסכמה להתנגדות, אם נסכים לא יודעים מה המצב הרוחני שיהיה שם, ואם נתנגד הילד התמרמר ויתרחק עד שבסוף יעשה בלי לשאול. ואז ההורה עונה: אתה יכול ללכת אבל אני לא רגוע... הילד לבסוף ילך ויהיה מתוסכל מה רוצים ממני...?

בכזה מקרה עלינו לדבר ברור: אני רוצה שתדע שמאחר וחשוב לי כך וכך, ואנחנו משפחה בסגנון כך וכך לכן המקום שאתה רוצה ללכת לא מתאים נקודה, אני כן מבין את הלחץ החברתי שלך, את הרצון שלך. ואם זה במקרה שלא תוכל לסרב תוסיף את המשפט הבא: אתה כבר בגיל שאתה בוחר עבור עצמך, אבל חשוב שתדע ברור שזה לא מתאים לנו.

וחשוב לציין שקל לפעמים לדבר במקלדת, קל לנווט, אבל בשעת מעשה, הכל נעלם. נכון אנחנו בני אדם, אבל זה לא סותר שעלינו להתבונן ולעשות את המיירב כדי לעזור לילד לעבור את מכשולות החיים, ולהיות לו 'עוגן' וחוסן בצורה המיטבית ביותר.

ולהשתדל תמיד לנהוג בכבוד, גם לילד שלנו אנו מחוייבים בכבוד הזולת, ובדיני בין אדם לחבירו.

אי"ה בשבוע הבא נמשיך בנושא...

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון
מרצה ומטפל זוגי

להיות צודק או להיות נשוי?

"אני אומרת לך שהחשבון הזה עדיין לא שולם!" הטיחה נועה בארז בערב יום חמישי. "אין סיכוי", הוא ענה מיד, "שלחתי לך את הקישור כבר ביום שלישי בבוקר. הנה, תראי בהיסטוריה של ההודעות". נועה לא ויתרה: "ביום שלישי הייתי בסידורים עם הילדים, ביקשתי ממך בפירוש לטפל בזה בעצמך!". הוויכוח הזה, שנמשך כמעט חצי שעה של הטחות הדדיות, לא עסק באמת בבירוקרטיה אלא בשאלה אחת בוערת:

מי מאיתנו יצא צודק?

בפרשת השבוע, קרח מגיע למשה רבנו עם טענה שנשמעה, לפחות על הנייר, הגיונית וצודקת להפליא:

"כִּי כָל הָעֵדָה כָּלָם קָדְשִׁים". לכאורה, הוא ביקש צדק חברתי ושוויון זכויות.

אך המחלוקת שלו נחרתה בהיסטוריה היהודית כסמל לחורבן.

למה? כי המטרה של קרח לא היתה בירור האמת, אלא הניצחון האישי.

כשאדם ננעל על ה"צדק" שלו, הוא מפסיק לראות את האדם שמולו והופך אותו לאויב שצריך להביס. המחלוקת של קרח היתה "שלא לשם שמיים" כי היא נועדה להאדיר את האגו על חשבון האחדות.

בעולם הטיפול, אנו רואים זוגות רבים שנופלים ל"מלכודת הצדק המוחלט".

כשאנו נלחמים כדי להוכיח שהשני טעה, אנו פועלים מתוך מנגנוני הגנה של אגו ולא מתוך הרצון לחיבור. הבעיה המרכזית בזוגיות היא שאם אחד מבני הזוג "מנצח" בוויכוח - שניכם מפסידים.

הניצחון הלוגי יוצר ריחוק רגשי עמוק, כי הצד המובס מרגיש מושפל, לא נראה ומואשם.

המלחמה על ה"אמת" היבשה שורפת את הלבבות, בדיוק כפי שהאש כילתה את עדת קרח.

במהלך הפגישה, שאלתי את ארז ונועה: "מה יותר חשוב לכם עכשיו - להחזיק בראייה המוצקה שאתם צודקים, או להחזיר את השקט והקירבה הבהירה?". ברגע שהם הבינו שהם לא נמצאים באולם בית המשפט אלא בתוך ברית של אהבה, הטון השתנה. ארז נשם עמוק, הניח את הטלפון ואמר: "נועה, את צודקת, כנראה היית בעומס מטרופי ולא ראית את ההודעה. בואי נסגור את זה עכשיו ביחד". נועה נרגעה מיד. השקט חזר לא בגלל שהתברר "מי אשם", אלא בגלל שמישהו הסכים "להפסיד" בקרב על הצדק כדי לנצח במלחמה על הקשר.

הפרשה מלמדת אותנו ששלוש בית אינו מבוסס על צדק משפטי, אלא על ויתור מודע. לפעמים, להיות חכם זה להבין שהזוגיות חשובה יותר מהעובדות. כשאנחנו משחררים את הצורך להוכיח ש"אני בסדר ואת לא", אנחנו מפנים מקום לשכינה לשרות בינינו. הבחירה בדינו: האם להיות "צודקים" ובודדים בתוך האדמה שבלעה את קרח, או להיות נשוי באמת - תוך הבנה ששלוש שווה יותר מכל טיעון מנצח.

טעמי + המקרא

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת 'יגל ליבי'

טעם מצוות הענוה

בפרשתנו לומדים אנו על חטאו של קרח, שעשה מחלוקת עם משה רבנו ע"ה, וחז"ל הקדושים לימדונו שגאוותו של קרח היא שגרמה לו לכך, והתורה אוסרת את הגאווה, ודורשת את הענוה.

וצריך להבין מה התועלת לאדם בחייו בענוה? שהרי לכאורה להיות שפל, זה לוקח לאדם את התחושה הטובה עם עצמו, את הבטחון העצמי שלו, ואצל לא מעט אנשים, מלבד הקושי להתגבר על הגאווה, יש גם חוסר רצון להתגבר עליה, כי אף אחד לא רוצה לוותר על אישיותו ולהיות שפל וסמרטוט. אלא ההסבר בזה בשונה מהטעות הנפוצה, שיסוד הגאווה והענוה מבואר בדברי רבנו יונה על התורה (ירוש ויקרא) שכיין שהנשמה מקורה ממקום מאוד גבוה, לכן היא תמיד רוצה

להרגיש מרוממת, ויש בפני האדם שתי דרכים להגיע לרוממות, האחת מדומה ושקרית, והיא, להקטין את חברו, ואז מרגיש מרומם, והשנייה היא להתחבר למעלות של עצמו, ולהתפתח בהם, ואז הוא מרגיש רוממות, כי הוא מרומם באמת, הדרך הראשונה מכונת גאווה וכדברי רש"י (שמות טו-א) שלשון גאווה הוא כשמשוים דבר לחברו, והדרך השנייה היא מכונת ענוה, להתחבר למעלות של עצמי, ולהעצים אותם, ולהוסיף עליהם עוד מעלות, אבל לא להשוות עצמי לאחר, הריכוז בעצמי, החיבור למעלותיי, הם הם ענוה, וזה הבטחון העצמי האמיתי, לעומת זאת תחושת הריקנות, היא שמולידה גאווה על האחר, כדי להרגיש מרומם ולספק את הנשמה, ואין בכלל ענין להרגיש אפס מצד עצמי, אלא העניין לא לטפס על האחר, אלא לפרגן לו ולומר לו אתה יותר טוב ממני, ורק אדם שברורים לו מעלותיו, מסוגל בשמחה להעצים את חברו ולהמליכו עליו, כי זה לא מוריד ממני כי אני טוב, רואים זאת בפרשה, שמשם העניו מכל האדם, ידע לדרוש מהקב"ה שיברא בשבילו בריאה חדשה, והרי אם אתה אפס מה הצד שהקב"ה יברא בשבילך? אלא משה ידע שהוא משה רבנו הגדול, אלא שהרגיש פחות מכל האדם אשר על פני האדמה, כי כל מעלותיו מתנת שמים, ואין מה להרגיש יותר טוב מהאחר.

השטיח של המלך

עננה שחורה ריחפה מעל קהילת יהודי פרס. גזירה אכזרית יצאה מארמון המלך: על כל היהודים להמיר את דתם. פחד ואימה אחזו ברחובות, וקנייני הקהילה הכריזו על ימי צום ותפילה.

כעבור מספר ימים, ביקשה משלחת של חכמי היהודים להתייצב מול המלך. בלב פועם אך בקומה זקופה הם צעדו אל תוך הארמון המפואר, כשהם נושאים עמם שתי ערמות בד כבדות.

המלך הביט בהם בקוצר רוח, משוכנע שבאו להודיע על כניעתם. במקום זאת, פרסו החכמים על רצפת השיש המבריקה שני שטיחים ענקיים. הראשון היה שטיח בעל צבע אחיד, אפור, חלק ומשעמם. השני היה שטיח פרסי עוצר נשימה ביופיו - יצירת מופת מרהיבה הארוגה מאפלי חוטים של ארגמן, זהב, תכלת וירוק.

"אדוננו המלך", פתח זקן החכמים, "לו היית צריך לבחור שטיח אחד שיעטר את הארמון, באיזה מהם היית בוחר?"

המלך גיחך. "איזו מן שאלה? בוודאי שבשטיח הצבעוני! לשם מה לי שטיח חסר חיים?"

החכם רכן קלות קדימה, הביט ישירות בעיני המלך, ושאל בהפתעה: "אם כך, הוד מלכותו, מדוע אתה מתאמץ כל כך להפוך את הממלכה שלך לשטיח האפור?"

המלך השתתק, נדהם מעוצמת השאלה, והחכם המשיך בקול רגוע: "יש אמונות שמנסות למחוק הבדלים ולכפות על כולם צבע אחד. אבל היהדות מלמדת אותנו שאין שום צורך שכולם יתגייסו כדי לעבוד את ה'. בורא עולם מגלה בתורתו הקדושה שלכל אומה ולכל אדם יש את התפקיד המדויק שלהם. העיקר הוא לקיים את רצונו - לחיות בצדק, בישר ובמוסר, כפי שהוא ציוה בתורתו הנצחית.

"אנחנו החוטים היהודיים בשטיח הממלכה שלך", חתם החכם. "אם תדרוש מאיתנו לוותר על אמונתנו, לאבד את הייחודיות שלנו ולהיות כמו כולם, אתה פשוט תעקור את הגוונים הייחודיים שלנו מהממלכה שלך".

המלך, שהוקסם מהתשובה היצירתית ומעומק הדברים, חיך וקרע את הגזירה בו במקום.

נקודה למחשבה: אנחנו לא אמורים להיות העתק של אף אחד אחר. ה' נטע בכל אחד ואחת מאיתנו כישרונות, אופי וצבעים שהם רק שלנו. כשאנחנו בוחרים לעשות טוב ולהשתמש בחוזקות שלנו, אנחנו לא רק מאירים את הסביבה - אנחנו צובעים את העולם בצבעים היפים והייחודיים שנועדנו להוסיף אליו, ונותנים מקום גם לאחרים להאיר בגוונים שלהם.

יתום עם אבא ואמא

יש משפט שלכאורה קצר ולא נראה משמעותי במיוחד, אך באופן אישי הוא מרגש אותי בכל פעם מחדש:

אנו מברכים את בורא עולם ואומרים שהוא "שומע תפילת כל פה".

כל בעיה או בקשה שאנו זקוקים לה - עלינו לזכור מיד שבורא עולם, בכבודו ובעצמו, שומע את תפילות כולנו; בלי קשר לדרגתו הרוחנית של כל אחד ואחת, אלא מעצם התואר הנעלה ביותר שיש לנו - בניו של מלך מלכי המלכים. יש לנו זכות לפנות אליו בכל שעה ביום, וכשהבן מבקש - האבא שומע.

אך ישנה תפילה אחת שנשמעת מהר יותר, וביצועה הבקשה שבה קורה כמעט באופן מיידי - והיא תפילת היתום. שנאמר עליו: "אשר בך ירוחם יתום". כאשר היתום פונה לבורא עולם מתוך זעקה פנימית, הקב"ה ממחר להעניק ולמלא את בקשתו. במיוחד כאשר, חלילה, אותו יתום עבר צער, והוא מוחיל דמעה לפני בורא עולם ומשתף אותו בכאבו - דמעות אלו עלולות להזיק מאוד למי שמצער יתום או אלמנה. לכן יש להיזהר בכך זהירות מיוחדת, מעבר לאיסור לצער כל יהודי.

ועל כך אומר בורא עולם במפורש: "אם צעק יצעק אלי - שמוע אשמע צעקתו". אך נשאלת שאלה פשוטה: מדוע דווקא היתום זוכה למעמד מיוחד כזה בקבלת התפילות לפני כסא הכבוד?

יש הטוענים לחשוב שהדבר נובע מרחמים מיוחדים משמיים - כמעין פיצוי על מצבו ועל הצער שחווי בחייו בעקבות אובדן אחד מהוריו. אך מחשבה זו אינה נכונה. יתרה מכך, גם אדם שברוך ה' הוריו בחיים - יכול להגיע לדרגת קבלת תפילה הדומה לזו של היתום.

את הסוד לכך מגלה המלבי"ם הקדוש: כל מעלתו של היתום נובעת מתחושתו הפנימית. כאשר הוא פונה לבורא עולם - זה נעשה ממעמקי לבו, מתוך הרגשה אמיתית שאין לו על מי להישען אלא על אביו שבשמיים. ומי שפונה כך - הקב"ה ממחר להושיעו.

ולכן, אדם שמרגיש שתפילתו אינה נענית, יבדוק את עצמו: האם יחד עם תפילתו הוא נשען גם על אחרים - חברים, מכרים או גורמים נוספים - שיעזרו לו באותו עניין?

מכאן מגלה המלבי"ם יסוד גדול בקיבול התפילה ואומר: "עשה עצמך כיתום" - הפנים והרגש שאין מי שיכול לעזור לך באמת, אלא בורא עולם בלבד. כמו היתום, שהמשענת היחידה שלו היא ה' יתברך.

ועל ידי כך, כל אחד יכול לזכות להבטחתו של בורא עולם: "שמע אשמע צעקתו".

שבת שלום

חפשו בגוגל
"סיפורי צדיקים ענפים"
ותהנו מצפיה קסומה

"סיפורי צדיקים" היא סדרת אנימציה חדשנית בהמשכת - AI, עם תוכן חינוכי, ערכי ורוחני שילדים יאהבו והורים יוכלו לסמוך עליו.

בשיעור תורה השפיל את אבא

יש לי תלמיד שהזמין אותי השבוע לשיעור בבית שלו. התחלנו את השיעור, הכל היה טוב ויפה. באמצע השיעור, הילד הזה, באמת ילד עדין וטוב, קם פתאום מול כולם ואמר: "חלאס, כל השיעור אתה מדבר, תן גם לרב לדבר". היה שקט מוחלט בקהל. כולם שמעו. זה היה רגע מאוד מביך עבורי. לא ידעתי איך להגיב, אז המשכתי לדבר כאילו לא קרה כלום, אבל בפנים הרגשתי אי נעימות גדולה.

בסוף השיעור, בדרך הביתה לבני ברק, לא הפסקתי לחשוב על מה שקרה. זה ילד שמכבד אותי מאוד, וגם את החברים שלו. תמיד מתנהג בכבוד לכולם. אבל כשזה מגיע למשפחה שלו, להורים ולאחים, שם יש קושי.

הבנתי שיש כאן נקודה עמוקה. לפעמים אנחנו נותנים את כל הכבוד לאנשים מבחוץ, אבל דווקא למי שקרוב אלינו באמת, אנחנו מתנהגים פחות בכבוד. זה לא רק אצלו, זה קורה לכולנו. בן זוג חוזר הביתה ואנחנו מדברים אליו בקצרה, אבל לחברים מדברים בחום. בעבודה מכבדים לקוחות, אבל פחות את העובדים הקבועים. וגם עם ההורים - לפעמים שוכחים כמה הם חשובים.

הכבוד האמיתי מתחיל דווקא בבית. האנשים שנמצאים איתנו כל יום לא אמורים להיות מובנים מאליהם. כשאדם לומד לכבד את הקרובים אליו באמת, זה משפיע על כל ההתנהלות שלו.

אנשים מרגישים את זה ומכבדים אותו יותר בחזרה.

צריך לזכור: כשנכבד את הקרובים אלינו, נזכה ליותר אהבה, יותר שלום ויותר ברכה בחיים. כבוד אמיתי מתחיל מבפנים, ומהבית עצמו.

ארץ - התנהגות נכונה והבנה כיצד לנהוג בעולם - אנו עלולים לגרום נזק לעצמנו ולסובבים אותנו. מי שמחזיק גם בתורה וגם בדרך ארץ מתרחק ממחלוקות ומפגיעות מיותרות, ובכך מביא כבוד ושמירה על עצמו ועל החברה סביבו.

לכן, נזכור תמיד: יופי התורה מתגלה באמת כאשר הוא מלווה בדרך ארץ.

שבת שלום ומבורך

חירוק לנוער

הרב דוד פרייז
ראש "מרכז התחברות" ר"ג
תשועה ברב יועץ

שאלה: כבוד הרב - אני מחפש דירה לקנייה ועדיין לא החלטתי איפה, האם יש דעת תורה בזה? והאם יש סגולה למצוא דירה מהר?

תשובה: שאלה חשובה! דירה קונים רק במקום שיש תורה! לפני שמחפשים בית מפואר מבחינה גשמית חייב לבדוק שהשכונה מפארת גם מבחינה רוחנית, כלומר בדיוק כמו שכבודו בודק עם רעייתו מה גודל הדירה, האם יש מרפסת, האם יש חנייה וכו' - תבדוק האם יש גנים ובתי ספר תורניים באזור. האם יש חברים טובים ומשפחות טובות שהילדים יתחברו אליהם. האם יש בית כנסת קרוב לבית? האם יש רב בבית הכנסת? האם אתה מתחבר לרב?

אם אתה עושה כך, אשרך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא...

ולשאלתך מה הסגולה למצוא דירה מהר - זו הסגולה הטובה ביותר! לחפש מקום טוב מבחינה רוחנית ולומר לבואר עולם אני את חובתי הרוחנית עשיתי, עכשיו אתה תשלם לי את הגשמית...

שאלה: כבוד הרב אני בת 20 וחזרתי בתשובה לפני 4 שנים ורוצה לצאת לשידוכים, האם נכון לי לקחת דווקא בעל תשובה או להתעקש על חרדי מבית?

תשובה: שאלה חשובה ומורכבת! אשריכם על דרך מופלאה ולא פשוטה! להתחתן עם תלמיד חכם זו מתנה גדולה ונפלאה, הגב' צריכה להתפלל על זה הרבה!

לשאלתכם: כל מקרה לגופו! אבל בגדול אני לא ממליץ לבעלת תשובה להתחתן עם חרדי מבית.

א. מי אמר ש"חרדי מבית" יותר טוב מבעל תשובה? אני מכיר ממש הרבה בעלי תשובה שהפכו לתלמידי חכמים עם השקפה טהורה לא פחות מבחור ישיבה...

ב. "חרדי מבית" מגיע מאוד מבוסס בדעותיו ובהשקפת עולמו. הוא מביא איתו שפה וניואנסים שעלולים לתת לך הרגשה של נחיתות.

ג. נקודה נוספת במסגרת הפערים היא: שאת באורות גבוהים ובהתלהבות של עשיית המצוות, בעוד שאצל זה חלק מדרך חיים שגרתית שבאופן טבעי לא ברמת ההתלהבות שלך, זה יכול להתמיה אותך הרבה ולהעכיר את ההרגשה והתמונה שרצית לראות...

ד. בדרך כלל בחור ישיבה איכותי לא יסכים לשמוע על בעלת תשובה למרות שלפעמים היא יותר איכותית ממנו... כך שאם בחור הסכים להיפגש עם בעלת תשובה או שהוא צדיק גדול או שהוא שובב גדול... אני לא הייתי לוקח סיכון...

מצד שני, בשידוך עם בעל תשובה איכותי, שניכם בונים את הבית "מאפס" עם אותה רמת מוטיבציה, מה שיכול ליצור חיבור רוחני עוצמתי מאוד.

בכל אופן אני מציע להתייעץ עם רבנית שמכירה ומלווה אותך ושהיה בהצלחה רבה.

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafam3@gmail.com

תורה עם דרך ארץ

שבת שלום אחים יקרים ואהובים,

בפרק ב - משנה, אומר רבן גמליאל בנן של רבי יהודה הנשיא: "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ". השבת נחזור על תחילת המשנה ונלמד עוד דבר חשוב. אנחנו נמצאים בפרשת קרח: קורח היה אדם גדול משבט חשב, ועמדו איתו אנשים רבים. אך בסופו של דבר, האדמה פתחה את פיה ובלעה אותו ואת כל מי שהיה איתו. מה גרם לכך? המחלוקת. קרח יצר מחלוקת, וזה בדיוק ההפך ממה שמלמדת המשנה שלנו. לימוד תורה חשוב מאוד, אך אם אין לנו דרך

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

עלילות יגל וסבא דניאל

כותב: הרב אברהם יצחק

תקציר מעמוד 6:

יגל נזכר בסיפור המיוחד על ה"חפץ חיים", שוויתר על הפרנסה שלו כדי לעזור למתחרים. יגל עוצם עיניים, חושב על הסיפור, ומקבל החלטה אמיצה שתשנה הכל...

נראה אותך

חידה? מי היה רבנו תם?

תשובה מתזריע מצורע
כלב בן יפונה

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

אנחנו מאבדים נוזלים מט"ו בשבט

חשוב לי שהכל יהיה סטרילי

קיבלתי אישור להישאר בבית לנוח

פרשת שבוע / ויקרא

A 3D rendered image of a young boy with dark, wavy hair, wearing a white button-down shirt and a dark kippah with a light-colored pattern. He is looking off to the side with a thoughtful expression, his arms crossed. The background is a blurred indoor setting, possibly a library or study, with bookshelves visible.

מה

הפסוק למען צפורה

הילד/ה הזוכה
מושי בלמס
מקרית מוצקין

תשובה מפרשת
תזריע מצורע:

"וְהַתְּגַלַּח וְאֶת-הַבֶּתֶק לֹא יִגְלַח"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

שאלתי את השר מדוע הוא כעס כל כך הרי לא היה חסר כלום בסעודה מלבד האגוזים שרצה? ענה השר ואמר אתם היהודים אומרים שהעולם הבא הוא שלכם והעולם הזה הוא שלנו, הוסיף השר הרומאי ואמר- אם לא נהנה בעולם הזה מתי נהנה? ולכן אסור שיחסר לי כלום בעולם הזה ואם

חסר לי משהו אפילו קטן, לא שווה לו כלום. סיים ר' מאיר ואמר לתלמידיו- עכשיו הבנתם מה שאמר שלמה המלך במשלי... "ובטן רשעים תחסר", אפילו שיש להם הכל, אם חסר להם משהו אחד לא שווה להם כלום.

סיפורי צדיקים

בטן רשעים תחסר

פעם שאלו תלמידיו של ר' מאיר, על הפסוק במשלי "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר", איך יכול להיות שהרשעים אוכלים והם לא שבעים?

ומה חסר להם? הרי יש רשעים עשירים שיש להם הרבה אוכל.

סיפר להם ר' מאיר שפעם היה בסעודה גדולה של אחד משרי רומי החשובים והמכובדים שהזמין אותו לשם, בסעודה היו שולחנות גדולים ומפוארים וכלים מזהב יפים ויקרים מאד, ומאכלים ומשקאות משובחים ואפילו פירות מיוחדים ונדירים שהביאו אותם מארצות רחוקות, ולא היה חסר שום דבר בסעודה. כל האורחים נהנו מהמאכלים והיו שמחים ושבועים רק משהו אחד היה עצוב... השר הרומאי, על פניו היה נראה כעס ועצבות גדולה מאוד. כששאלו אותו עבדיו מה קרה? אמר להם, שחסר לו בשולחן אגוזי פרך (אגוזים רכים שנפרכים ביד).

אמרו לו העבדים שחיפש בכל מקום, בארץ ובעולם אך לא מצאו. כששמע על כך השר הגוי, כעס מאד ומרוב כעסו לקח את השולחן היקר שלו שעלה 300 כסף ושרב אותו, כל האורחים היו מבוהלים מאוד ולא הבינו מדוע הוא עשה זאת !!! המשיך רבי מאיר וסיפר לאחר זמן

שמואל
קורייב

נפלאות הבריאה

חסידות במדה מסמלת לעקיצות עקרבים, דבר נדיר מאוד. העינים שלהן מקפצות בצבע כהה שעוזר להן להתמודד עם אור חזק. הן עומדות לעתים על שתי רגלים כדי לראות רחוק יותר.

הקבוצה מטפלת יחד בגורים, ולא רק האמא דואגת להם; כך נוצרת מערכת של עזרה הדדית ושתוף פעולה משלם. הן לומדות אחת מהשנייה כיצד למצא מזון ולהזהר מסכנות.

החיים במדבר קשים, אך הסוריקטה מסתדרת בזכות חכמה והתארגנות נפלאה.

היא מראה לנו כמה חשובים ערנות, אחדות ועזרה בן חברים.

כשנסתכלים עליה, רואים עד כמה הבורא יתברך נתן לכל יצור את הכלים לחיות בעולמו המפלא.

סוריקטה

השומרת הערנית של המדבר.

הסוריקטה היא חיה קטנה וחמודה שה' יתברך ברא עם חכמה מיוחדת לחיים במדבר. היא חיה בקבוצות, וכל הקבוצה שומרת ודואגת אחת לשנייה. תמיד יש סוריקטה אחת שעומדת על המשמר ומזהירה מפני סכנה. כאשר היא רואה אויב, היא משמיעה קול מיוחד וכל הקבוצה בורחת למחלות המחלות שלקחו עמקת ומגנות עליהן מהחם ומהאויבים.

הן פעילות ביום, במיוחד בשעות הבקר והערב. הסוריקטות אוכלות חרקים, עקרבים ויצורים קטנים אחרים. הן

בונים
אמפרייה
לכבוד בורא
עולם

**קהל ישיבת
יגל ליבובי**
בשטח ענק של 3.2 דונם בבני ברק

**קליניקה
לטיפול בחיילים
פוסט טראומה
ברוח היהדות**

**ישיבה לצעירים
ומעון יום לילדים**

**אולם מרכזי
לשיעורי הרב
כ-1500 מקומות**

**בית תמחוי
"המסעדה"**

**ישיבה
של 1200 בחורים**

**סלי מזון
למשפחות נזקקות**

**בית מדרש
מפואר**

היו שותפים בפעילויות הרב

**סכום אחר
לתרומה**

מטר
720 ₪ לחודש
למשך 36 חודשים

**חצי
מטר**
360 ₪ לחודש
למשך 36 חודשים

**רבע
מטר**
180 ₪ לחודש
למשך 36 חודשים

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: תמר חכם | עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

נר תמיד

לעילוי נשמת | להצלחת | לעילוי נשמת | להצלחת | לעילוי נשמת | להצלחת
אסתר בת חנום ועזריה | אלחנן בן הלן | הרב אריה עובדיה בן עזיזה | סיון בת יפה והילדים | ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה | לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל